

Livada copilăriei

Alexandrina Spânu

LIVADA COPILĂRIEI

Mult-demult tare mai este,
eu, copil ca-ntr-o poveste,
în livadă mă jucam firește.

Mă jucăm, mă zbenguiam,
în copaci mă cățăram,
fructele le culegeam.

Copaci mulți și cu de toate,
ciripit de păsări minunate,
eu și larma curților din sate.

Dar, copacii s-au uscat,
și părinții au plecat,
și casa sa-nstrăinat.

Azi, stau cuminte pe terasă,
gândul zboară, nu mă lasă,
mi-e dor și de livada de acasă.

Alexandrina Spânu - SPERANȚE